

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. άογ. 2.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 26 Ιανουαρίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Αλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβής.—
'Ο Χαρίλαος Τρικούπης.—Τὸ ἔνδοξον μέλλον τῆς ἀστρονο-
μίας.—Ποικίλα.—'Ο ἐν Βενετία βίος (σημειώσεις ἐπισκέπτου).—
'Εθνολογικὴ διαγραφία τοῦ ρωδικοῦ κράτους.—'Η Δευτέρα
Μήτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην οὐδὲν σχεδὸν ἐξειλήχθη ζήτημα, σχετιζόμενον πρὸς τὴν γενικὴν πολιτικὴν, πλὴν τῆς ἐξομαλίσεως τοῦ γαλλοβουλγαρικοῦ, ἐπὶ τῇ ἀπελάσει τοῦ γάλλου ὑπικούου καὶ ἀνταποκριτοῦ, τοῦ Χάβας κ. Σαδούρν. Μετὰ πολλὰς συζητήσεις καὶ διαπραγματεύσεις, παραταθείσας συνεπείᾳ τῆς ἐπιμονῆς τῶν ἐν Σοφίᾳ κυβερνώντων, ἥτις συνεδαυλίζετο ἕκ τε τῆς συμπαθοῦς πρὸς αὐτοὺς πολιτείας τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη, ἐμμενόντων ἔτι εἰς τὰς ἰδέας αὐτῶν ὅτι ἡ Γαλλία, ἀναμνηστικὴ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς παραδόσεων, ὧφειλε νὰ φανῇ μᾶλλον συγκαταβατικὴ πρὸς τοὺς κυβερνήτας τῆς νεοτευχούσης ἡγεμονίας, καὶ ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας αὐτῶν, τῆς περιαιούσης τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν στέγην τῆς ἐρίφου, συγκατετέθη τέλος ἡ κυβέρνησις τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου νὰ ἐπιδώσῃ τῷ ἐν Σοφίᾳ γάλλῳ ἀντιπροσώπῳ τὴν ἐξαγγελτικὴν τῆς τοῦ ζητήματος διαρρυθμίσεως διακοίνωσιν. Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ὁ κ. Λανέλ, μεταβὰς παρὰ τῷ κ. Γραϊκῶφ, ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας, ἀνεκοίνωσε τούτῳ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς δημοκρατίας ἐπαναλαμβάνει τὰς μετὰ τῆς ἡγεμονίας σχέσεις, ὁ δὲ βούλγαρος ὑπουργός, ἐξαίρων τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως αἱ γαλλοβουλγαρικαὶ σχέσεις ἐξακολουθήσωσιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν τύπον καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων, αἵτινες ὑπῆρχον καὶ πρὸ τῆς ρήξεως. Τὴν αὐτὴν εὐχὴν ἐξέφρασε καὶ ὁ γάλλος ἀντιπρόσωπος, ὅστις ἐτεκμηρίωσεν ἅπαξ ἔτι τὸ εἰρηνικὸν πνεῦμα τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Καρνῶ, συγκατατεθείσης, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, νὰ παραιτηθῇ τὴν δευτέραν τῶν ἀξιώσεων αὐτῆς. Ὅτε τὸ ζήτημα τοῦ κ. Σαδούρν ἀνεψύετο, ἡ κυβέρνησις τῆς Γαλλίας ἀπή-
τησεν οὐ μόνον ὅπως τοῦ λοιποῦ πᾶν κατὰ ξένου ὑπὶ

κόου λαμβανόμενον μέτρον γνωστοποιῆται καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον προξενεῖον ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐγγράφως προσκλινθῇ ὁ κ. Σαδούρν νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Σοφίαν. Ἐκ τῆς πορείας τοῦ ζητήματος τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ πρώτη τῶν δικαίων πράγματι ἀξιώσεων τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐξεπληρώθη, ἅτε τῆς κυβερνήσεως τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου ὑποχρεωθείσης νὰ προβαίῃ εἰς τὰ κατὰ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ξένων μέτρα διὰ τοῦ ἀρμοδίου προξενείου· ἀλλὰ περὶ τῆς δευτέρας, περὶ τῆς ἀνακοινώσεως δηλονότι πρὸς τὸν ἐξωσθέντα γάλλον ἀνταποκριτὴν ὅτι ἐλευθέρα τυγχάνει αὐτῷ ἢ εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῆς ἡγεμονίας ἐπα-
νοδος, οὐδὲν λέγεται, ἐξ οὗ καὶ εἰκάζεται ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Καρνῶ ἐπολιτεύθη μετὰ μεγάλης μετριοπαθείας, μετὰ ἐξόχου εἰρηνικοῦ πνεύματος, τιμώντος τοὺς γάλλους ὑπουργούς, καίτοι ἠδύναντο οὗτοι, βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν, νὰ ἐπιμείνωσιν ἄχρις ἐσχάτων καὶ νὰ τύχωσι τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως αὐτῶν, ὥς ἤθελον πράξει πάντες οἱ ἐν πλείρῃ συναισθήσει τοῦ δικαίου αὐτῶν ἐργαζόμενοι καὶ μάλιστα ἔχοντες καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς ἰσχύος καὶ τῆς δυνάμεως. Διὰ τῆς ἐξομαλίσεως τοῦ βουλγαρογαλλικοῦ ζητήματος τίθεται τέρμα εἰς διαφωνίαν, ἥτις ἠδύνατο νὰ λάβῃ σοβαρώτερας διαστάσεις, καθ' ἣν μάλιστα ὦραν Ρωσία καὶ Γαλλία, βασιζόμεναι ἐπὶ τῆς ἐν Κρονστάνδῃ παγιωθείσης συναδελλώσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν ἐπιθετικῶν τε καὶ ἀμυντικῶν μέσων, ἠδύναντο νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ὅλον ζήτημα τῆς βερολινείου συνθήκης καὶ ν' ἀξιώσωσιν τὴν πλήρη καὶ ἀκεραίαν αὐτῆς ἐφαρμογὴν· ἄλλως δὲ καὶ ἕτεροι ὑπῆρχον ἀφορμαὶ πρὸς ἀνασκάλευσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τούτου συμβολαίου, τοῦ καταπατηθέντος ἐν τοῖς κυριωτέροις αὐτοῦ ἄρθροις διὰ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 6 σεπτεμβρίου καὶ τῆς ἀθετήσεως τῶν ὅρων, ἐν οἷς διακελεύεται ἡ πλήρης καὶ ἀκεραία τήρησις τῶν προνομιῶν. Ἡ παρά-
τασις τῆς γαλλοβουλγαρικῆς διαφωνίας ἠδύνατο ν' ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ φρουρίων, ἀπερ' ἀνέπαφα ἔτι διατελοῦσι παρὰ τὴν ρητὴν περὶ καταδ-
φίσεως αὐτῶν διακέλευσιν, καὶ νὰ προκαλέσῃ οὕτω δυσχερείας, ἥκιστα καταλλήλους ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τῶν πολεμικῶν προπαρασκευῶν. Ἡ νῦν κατάστασις διαφέρει ἀπὸ τῆς τοῦ 1885. Τότε μὲν ἡ τριπλὴ συμμαχία εἶχεν ἀπέναντι αὐτῆς τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας, οὐχὶ τοσοῦτο στενῶς πρὸς ἀλλήλας συνδεδεμένας, νῦν δὲ ἔχει πρὸ αὐτῶν τὸν γαλλο-
ρωσικὸν συνασπισμὸν καὶ μάλιστα βασιζόμενον ἐπὶ

στρατιωτικῶν δυνάμεων, πολλῶ ὑπερέτερον τῶν τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ πολλῶ τελειοτέρων κατὰ τε τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὸ ἐτοιμοπόλεμον. Ἡ διαρρύθμισις τῆς βουλγαρικῆς διαφωνίας, παρὰ τὴν θρυλουμένην ἐπιμονὴν τῆς Γαλλίας ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἀρχῆς, τὴν μικρὸν ἐπιδρώσαν ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος, εὐαρεστοῦσα πᾶσι τοῖς ἐν Εὐρώπῃ διπλωματικοῖς κύκλοις, ἀπαρέσκει μόνον τοῖς ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη, ὅπου τὰ ὑπὲρ τῶν μαυμοθρέπτων αἰσθήματα τυφλοῦσι πάντας καὶ ἀναχαιτίζουν ἀπὸ πάσης λυσιτελοῦς ιδέας περὶ διατηρήσεως τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ ἡσυχίας, καὶ τοι αὐτοῖς ἰδίᾳ ἐπεβάλλετο ἡ διηνεκὴς εὐχὴ τοῦ ἀποσοβηθῆναι πάντα κίνδυνον εὐρωπαϊκῆς διαταράξεως, ἐπιδρώσης λίαν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς μοναρχίας, τῆς ἥκιστα εὐαρέστου, ὡς τεκμηριοῦται καὶ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Βονιμῶν καὶ ἐκ τῆς πορείας τῶν ἐν Οὐγγαρία κοινοβουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἀλλ' ἐὰν ὑπὸ γενικὴν ἐποψιν τὸ μόνον ἀξιοσημείωτον ζήτημα εἶναι τὸ βουλγαρογαλλικόν, ὑπὸ τὴν ἐποψιν ὅμως τῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἐν Εὐρώπῃ χώρας ἀνακινθέντων ζητημάτων, ταῦτα πολλὰ καὶ ποικίλα τυγχάνουσιν. Καὶ πρῶτον ἐν Γερμανίᾳ τὸ περὶ σχολῶν νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ κ. Ζέδλιτς τοσαύτην προσέλαβε σοβαρότητα, ὥστε ἡ κυβερνήσις ἤρξατο ὑποχωροῦσα καὶ ἀναζητοῦσα χρυσὴν γέφυραν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς εἰς ἡν περιῆλθε δυσχερεστάτης θέσεως. Οὐδέποτε ἡ πρωσικὴ δίαίτα παρουσίασεν οἶαν νῦν ὅψιν καὶ σπανίως οἱ ὑπουργοὶ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Γερμανίας καὶ βασιλέων τῆς Πρωσίας περιέστησαν εἰς δεινότεραν θέσιν ἢ ὅσον νῦν. Οἱ ἐθνοφιλελεύθεροι, δεινοὶ προσελθόντες συνήγοροι τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἥκιστα ἐπέισθησαν εἰς τὸ ὅτι τὸ νομοσχέδιον κατ' οὐδὲν παραβλάπτει τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ ὅτι αἱ διακελεύσεις αὐτοῦ ἀπορρέουσιν ἐξ αὐτῶν τῶν ἄρθρων τοῦ συντάγματος, τῶν διακελευομένων ὅπως ἡ τοῦ ἔθνους ἐκπαιδευτικὴ ἀνάπτυξις συμβαδίζῃ τῇ θρησκευτικῇ. Τὴν μὴν αὐτῶν ἐξῆψεν ἰδίᾳ ὁ τελευταῖος λόγος τοῦ ἀρχιγραμματέως κόμματος Καπρίβη, ἐν τῷ ὁποίῳ μνεῖα γίνεται περὶ ἀθείας καὶ οἱ ἐθνοφιλελεύθεροι χαρακτηρίζονται ὡς ἄθεοι. Οἱ ἡγέται τοῦ ἰσχυροῦ τούτου κόμματος εἰς δεινὴν τότε προέβησαν καταφορὰν κατὰ τῶν ὑπαινιγμῶν τοῦ ἀρχιγραμματέως καὶ τοσαύτην ἐπὶ νενγκον μεταβολὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀντιπροσώπων, ὥστε τὸ μὲν νομοσχέδιον παρεπέμφθη εἰς ἐπιτροπὴν ἐξ 28 μελῶν, οἱ δὲ περὶ τὴν κυβερνήσιν ἔγνωσαν νὰ μεταβάλλωσιν ἐνίας τῶν διακελεύσεων τοῦ νομοσχεδίου. Τοῦτο ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν ἦτο συνεπείᾳ τοῦ ὅτι ἡ ἐν τῇ διαίτῃ μῆνις, μεταδοθεῖσα ἀνὰ πᾶσαν τὴν χώραν, προῦκάλεσε τὴν σύγκλησιν πολυπληθῶν συλλαλητηρίων ἐν σπουδαίας τῆς αὐτοκρατορίας πόλεσιν, ἐν Φραγκφούρτῃ καὶ ἐν Βινσβάδεν, ὑπηγόρευσε τὴν ὑπογραφὴν γενικῆς ἀναφορᾶς ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἐξανάγκασε τὸν συντάκτην τοῦ νομοσχεδίου, τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δηλονότι ὑπουργόν, νὰ προβῇ εἰς σπουδαίας πρὸς τινὰς ἀντιπροσώπους δηλώσεις, καθ' ἃς ληφθήσονται ἐπ' ὅψιν αἱ διατυπωθεῖσαι ἀπανταχοῦ σχεδὸν διαμαρτυρίαι καὶ εἰσαχθήσονται αἱ ἀπαιτούμεναι τροποποιήσεις. Αὐτὸς οὗτος ὁ γερμανὸς μονάρχης, ὁ τῇ 5 μαρτίου τοῦ 1890 ἐν τῇ διαίτῃ τοῦ Βραδεμβούργου εἰπὼν ὅτι ὡς ποτὴριον κατασυντρίβει τοὺς ἀνθισταμένους, τὸ μὲν ἔπεισε τοὺς ἀνθισταμένους ὑπουργοὺς ν' ἀποσύρωσι τὴν ἐαυτῶν παραίτησιν, τὸ

δὲ συνεβούλευσε τὸν κόμπα Καπρίβη νὰ μετριάσῃ τὴν πρὸς τοὺς ἐθνοφιλελεύθερους γλῶσσαν καὶ νὰ μὴ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα ἄχρως ἐσχάτων. Ἐντεῦθεν εἰκάζεται ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦ κ. Ζέδλιτς γενήσεται μὲν ἐν τέλει δεκτὸν ἀλλὰ μετὰ σπουδαίας τροποποιήσεως, ἱκανοποιούσας τὰς κυριώτερας τοῦλάχιστον ἀξιώσεις τῶν πολιτῶν αὐτοῦ καὶ μειοῦσας οὕτω τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἐθνοφιλελεύθερων, οἵτινες, πανίσχυροί καὶ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, δύνανται νὰ καταπολεμήσωσι λίαν τὰ κυβερνητικὰ σχέδια καὶ ἰδίᾳ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν αἴτησιν πιστώσεων ἐκτάκτων διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν. Ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων τροπὴ καταδείκνυσιν ὁποῖαν νῦν ἡ κυβερνήσις ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἀντιπροσώπων. Ἐὰν ἐν τοῖς πράγμασι διετέλει ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ, οὐδέποτε ἴσως τοιαῦται θὰ ἐπύρροντο συζητήσεις ἐν τῇ ἐθνικῇ ἀντιπροσωπείᾳ, οὐδ' οἱ ὑπουργοὶ θὰ ἠπειλοῦν παραίτησιν ἐπὶ τῇ κατὰ τῶν ὑποβαλλομένων νομοσχεδίων καταφορᾷ. Ἐν ἀνάγκῃ ὁ νῦν ἐρηνίτης τῆς Φρειδριχσχροῦς ἡδύνατο νὰ καταθύγῃ εἰς τὸ *ultima ratio*, εἰς τὸ ἐσχάτον δηλονότι μέτρον, τὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τὸ τῆς θεσπίσεως νέων ἐκλογῶν ἐπ' ἐλπίδι ἐλεύσεως ἀντιπροσώπων. Φίλα τοῖς κυβερνητικοῖς νομοσχεδίοις φρονούντων· ἀλλ' ὁ κόμης Καπρίβης ἥκιστα τοιοῦτον ἐσκέφθη μέτρον, τὸ μὲν διότι στερεῖται τῆς ἐπιρροῆς καὶ τῆς ἰσχύος, μεθ' ἧς ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ ἐπεβάλλετο διὰ τῶν οἰκείων ὀργάνων ἐπὶ τῆς κοινῆς τοῦ ἔθνους γνώμης, τὸ δὲ διότι πτοεῖται μὴ, διαλυομένης τῆς πρωσικῆς διαίτης, προσέλθωσιν ἀντιπρόσωποι, πολλῶ δυσμενέστεροι συνεπείᾳ τῆς πολλαχοῦ τῆς χώρας ἐπικρατούσης μῆνις ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, ὅστις ἔδει νὰ μὴ παραγκωνισθῇ τοσοῦτο μετὰ τηλικαύτας πρὸς τὴν χώραν καὶ τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας ἀλλὰ νὰ διατελέσῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἄχρως οὐ ὁ θάνατος ἐπερχόμενος ἀπέστελλεν ὅπου ἦδη εὑρίνται οἱ δύο ἑτεροὶ στυλοὶ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, ὁ δοιδίμμος αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος καὶ ὁ ἀείμνηστος στρατηλάτης αὐτοῦ κόμης Μόλτκε.

Ἐν Αὐστρίᾳ τὰ φυλετικὰ ζητήματα μεγάλας προσλαμβάνουσι διαστάσεις καὶ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς μοναρχίας κόμης Τάαφφε ἀγωνίζεται τίνι τρόπῳ νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν καὶ νὰ προλάβῃ τὴν κατάρρευσιν αὐτῆς. ἀπειλουμένης ἔνεκα τῶν συντόνων ἐνεργειῶν τοῦ βοημικοῦ κόμματος πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ γερμανοτσεχικοῦ σινδυσμοῦ. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἐπανελημμένης λαβὼν σινεντεύξεις μετὰ τῶν ἡγετῶν τοῦ φιλελεύθερου γερμανικοῦ κόμματος, συνεζήτησεν ὁποῖα τὰ μέσα, δι' ὧν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις, ὡς ἀποτέλεσμα δ' ἔσχε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν μετατροπὴν τοῦ φρονήματος τοῦ κ. Πλένερ· οὗτος, εἰς τὴν γερμανικὴν ἀριστερὰν ἀνήκων, δυσχερεστήθη ἐπὶ τῷ ἀποκλεισμῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνευ χαροφυλακίου ὑπουργείων καὶ διεννοήθη ἀποχώρησιν ἀπὸ τῆς ἡγεσίας τῆς εἰρημένης γερμανικῆς ἀριστερᾶς, τῆς μεγάλως βαρυνούσης πάντοτε ἐπὶ τῆς πλάστιγγος καὶ συντελούσης εἰς τὴν εὐδῶσιν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου, τοῦ προσκρούοντος ἐναντίον τῆς μεγάλης ἀντιστάσεως τοῦ βοημικοῦ στοιχείου· ἀμφίβολον οὐχ ἦττον ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Αὐστρίας θὰ τύχῃ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ. Οἱ Τσέχοι κατ' οὐδένα ἐννοοῦσι τρόπον τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ γερμανοτσεχικοῦ συμβιβασμοῦ, ὃν θεωροῦσιν ἐπιβλαβέστατον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας τῶν Βενσεσλάς καὶ κατὰ συνέ-

πειαν θ' απαιτήσωσι τὴν ἱκανοποίησιν, ἐν μέρει τοῦλάχιστον, τῶν δικαίων αὐτῶν πόθων. Τὸ αὐτὸ κίνημα παρατηρεῖται καὶ ἐν Οὐγγαρία, ὅπου πρὸς ταῖς κοινοβουλευτικαῖς ἐκλογαῖς, ταῖς ἥκιστα μεταβαλλούσαις τὴν ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κατάστασιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς κυβερνήσεως τοῦ οὐγγροῦ πρωθυπουργοῦ κόμπος Τσάπαρν, ἑξοχοὶ ἄνδρες, ἐπὶ βαθεῖα περὶ τῶν τῆς χώρας πραγμάτων γνώσει διακρινόμενοι, ἀνακινούσι τὸ ζήτημα τοῦ αὐстро-ουγγρικοῦ συνδυασμοῦ καὶ διεκδικοῦσιν ὑπὲρ τῆς Οὐγγαρίας μείζονας ἐλευθερίας, ἰσοδυναμούσας πρὸς πλήρη σχεδὸν ἀνεξαρτησίαν τοῦ βασιλείου τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Ἀμφότερα ταῦτα, τὸ τσεχικὸν δηλονότι κίνημα καὶ ἡ πρὸς ἀνεξαρτησίαν τάσις τῶν Μαγιάρων, σφόδρα ἀνησυχοῦσι τοὺς πρωθυπουργοὺς τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, τοὺς μάτην ἐλπίσαντας ὅτι κατορθοῦσι νὰ προλάβωσι τοὺς κινδύνους διὰ τοῦ γερμανοτσεχικοῦ συνδυασμοῦ καὶ τῆς ἐπισπεύσεως τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐκλογῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ, μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, ἡ μεγαλειτέρα μέριμνα στρέφεται περὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας ἀρξαμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τελωνειακοῦ συστήματος, ὅπερ, ἐπὶ τοῦ προστατευτικοῦ ἐδραζόμενον πνεύματος, πέπρωται νὰ βλάψῃ μεγάλως τὰ τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορίου συμφέροντα καὶ νὰ ἐπενέγκῃ εἰμὴ τὴν ὀλοσχερῇ ἀποξήρανσιν τοῦλάχιστον τὴν στείρεισιν ἀκινώτου τέως πηγῆς προσόδων τοῦ κυβερνητικοῦ ταμείου. Οἱ γάλλοι ὑπουργοί, ἐφαρμύζοντες τὸ νέον σύστημα, ὤφειλον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς συνεπείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ νόμου τοῦ Μὰκ Κίνλεϋ, τοῦ σφόδρα νῦν κατακρινόμενου καὶ ἀπειλουμένου ὑπὸ καταγγελίας· ἀλλ' ἀρκεσθέντες εἰς τὰς ἐν ἀρχῇ ἐπικρατούσας ἰδέας ἥκιστα ἐξήτασαν τὰ πράγματα. οὐδὲ παρετήρησαν ὅτι διὰ τῆς προστατευτικῆς πολιτείας αὐτῶν φοβερώτερα προπαρασκευάζουσι τῇ ἑαυτῶν χώρα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ περὶ αὐτὴν συσφιγγομένου ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ, καὶ ὅτι ἀποξενοῦνται τῶν συμπαθειῶν καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν κρατιδίων, ἅπερ πρόθυμα ἐφάνησαν πάντοτε εἰς τὴν μετὰ τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας ἀδελφικὴν συμβίωσιν ὑπὸ τε πολιτικὴν ἐποψὴν καὶ ὑπὸ ἐμπορικὴν. Αἱ ἐκ Μαδρίτης ἰουλάχιστον εἰδήσεις τοιοῦτον προαγγέλλουσιν ἀποτέλεσμα καὶ μετὰ βαρυθυμίας ἴσως ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Καρνὼ ἀκούει ὅτι οἱ σύμβουλοι τοῦ ἀντλήκου βασιλέως Ἀλφόνσου τοῦ Γ' διανοοῦνται νὰ προσχωρήσωσι τῇ τριπλῇ συμμαχίᾳ καὶ νὰ συνδέσωσι μετ' αὐτῆς στενὰς ἐμπορικὰς τε καὶ πολιτικὰς σχέσεις ὅπως τὰς ἐκ Γαλλίας προσδοκώμενας ὠφελείας εὐρύτερον ἀντικαταστήσωσι διὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἐμπορικῶς τε καὶ πολιτικῶς συνδεομένων ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν ἐλπιζομένων. Ἐντεῦθεν καὶ σπουδαῖοι ἐν Γαλλίᾳ οἰκονομολόγοι, διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς νῦν ἐμπορικῆς πολιτικῆς, ἀξιοῦσιν ὅπως μεταβληθῇ αὕτη καὶ ἐγκαταλειφθῇ τὸ προστατευτικὸν σύστημα, τὸ οὐδέποτε παραβαλλόμενον πρὸς τὸ τῆς ἐλευθέρας ἀνταλλαγῆς οὐδ' ἀποφέρον τὰς ἀγαθὰς τούτου συνεπείας. Ἡ κατὰ τὴν ποδ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τελωνειακοῦ τιμολογίου ἐβδομάδα δεκαπλάσιας σχεδὸν τῶν προσόδων τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις τελωνειακῶν σταθμῶν καὶ ἡ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐλάττωσις τῶν αὐτῶν προσόδων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον ἐβδομάδα τοῦ παρελθόντος ἔτους θὰ συνετίσωσιν ἴσως τοὺς ἐν Γαλλίᾳ βουλευτὰς καὶ θὰ πείσῃ αὐτοὺς ἐπὶ νέαν ἐμπορικὴν πολιτικὴν, εἰμὴ καθ' ὀλοκλήρῃαν προλαμβάνουσιν τὰς ἐπιδραβεῖς τῇ Δημοκρα-

τία συνεπείας τοῦ κατ' αὐτῆς ἐμπορικοῦ πολέμου, τοῦλάχιστον μετριάζουσιν αὐτὰς λίαν. Ἀλλὰ σὺν τῇ ἐμπορικῇ πολιτικῇ οἱ γάλλοι ὑπουργοὶ μεριμνῶσι συντόμως καὶ περὶ τῆς στρατιωτικῆς τῆς χώρας συντάξεως, ὃ δὲ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς συνάμα τῶν ἐξωτερικῶν κ. Φρεσινέ, ὥσει ἀναπολῶν τὰς πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης τῷ 1870 ἐνεργείας αὐτοῦ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ μεγάλου τῆς Καχώρης φιλοπάτριδος, τοῦ ἀειμνήστου Γαμβέτα, προεῖλετο ἀντὶ τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀναπαύλας ἐπὶ ταῖς διακοπαῖς τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τὴν εἰς τὰ νοτιοανατολικά τῆς χώρας αὐτοῦ μεθόρια μεταβάσιν καὶ λεπτομερῇ ἐξέτασιν καὶ ἐπιθεώρησιν τῶν κατὰ μῆκος αὐτῶν φρουρίων καὶ λοιπῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων, τῶν λίαν τοὺς φόβους τῶν ἐν Ρώμῃ κινούντων καὶ ἐμβαλλόντων εἰς μεγάλας ὑπονοίας.

Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ προαλείφονται εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας, αἵτινες, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς τρίτης, προμηνύονται σφόδρα ἅμα καὶ ἐπίπονοι, τὸ μὲν ἔνεκα τῶν συζητηθησομένων σοβαρῶν ζητημάτων, τὸ δὲ ἔνεκα τῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ψήφων ἐλαττώσεως, συνεπείᾳ τῶν διεξαχθεισῶν κατὰ τὰς μακρὰς κοινοβουλευτικὰς διακοπὰς ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν, ὧν τὴν κορωνίδα ἐπέθηκεν ἡ ἐν Ρόξενδαλ νίκη τοῦ γλαδστωνικοῦ ὑποψηφίου. Ταῦτοχρόνως οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἠγέται τῶν διαφόρων κομμάτων διαφόρους ἐν ἐκλογικαῖς συνελεύσεσιν ἀπαγγέλλουσι λόγους ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, καὶ οἱ μὲν γλαδστωνικοὶ πειρῶνται νὰ ὑποτιμίσωσι τὴν παρὰ τῇ κοινῇ ἐν τῷ ἡνωμένῳ βασιλείῳ γνώμῃ ὑπόληψιν τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος καὶ ἄχρι τοσούτου προβαίνουνσι τόλμης, ὥστε ἀξιοῦσι καὶ τὴν ταχεῖαν διάλυσιν τῆς νῦν ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, οἱ δ' ἀντίπαλοι, ἀναιροῦντες τοὺς φιλελευθέρους, ὀχυροῦνται ὅπισθεν τοῦ συντάγματος καὶ ἀγωνίζονται νὰ ματαιώσωσι τοιαύτην ἀπόπειραν, ὑπὲρ ἧς ἄλλοτε τοσούτο δεινοὶ προσῆλθον συνήγοροι, καὶ κατὰ τὸ ζήτημα Πάρνελ-Όσία μάλιστα ἀπήτησαν ὅπως ὁ τῆς ἀνάσσης πρωθυπουργὸς ζητήσῃ ἀπὸ τῆς Α. Μ. τὴν διάλυσιν τοῦ κοινοβουλίου. Τὸ ζήτημα ἀρκούντως σοβαρὸν εἶναι καὶ πολλοὶ τῶν ἀμερολήπτων κριτῶν φρονοῦσιν ὅτι κατὰ τὰς ἐπικειμένους συζητήσεις διασαφηνισθήσεται κατὰ πόσον ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρὴ ἔσται στερεὸς ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ καὶ κατὰ πόσον δυνήσεται νὰ διεξαγάγῃ τὰς γενικὰς ἐκλογάς.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ μὲν Βουλγαρία ἐξακολουθεῖ διαμαρτυρομένη κατὰ τῆς Σερβίας ἐπὶ τῷ ἐν αὐτῇ ἀσύλῳ τῶν Βουλγάρων προσφύγων, καίπερ τῆς ἀντιβασιλείας περιορισάσης τὸν Ρίζωφ ἐν τῷ φρουρίῳ τοῦ Βελιγραδίου, ἡ δὲ Ρουμανία προαλείφεται εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐκλογάς, τὰς ἀρχομένας τῷ προσεχεῖ σαββάτῳ καὶ τὰς προαγγελομένας ἀρκούντως θορυβώδεις ὥς εἰκάζεται ἐκ τῶν δημοσιευομένων ἐκλογικῶν προκνηρύξεων, ἡ δ' Ἑλλάς εὖρηται ἐν ἐσωτερικαῖς περιπλοκαῖς συνεπείᾳ τῆς παρατάσεως τῶν ἀπορροφόντων τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ζητημάτων, οἷα ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διὰ τοῦ διορισμοῦ στρατιωτικοῦ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν στρατιωτικῶν, ἡ παραπεμπόμενη οἰκονομικὴ καχεξία, ἡ ἐπιβραδυνομένη σύνοδος τῆς βουλῆς. Πρὸς τοῖς δυσαρέστοις τούτοις συμπτώμασι, τοῖς θίγουσι λίαν τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλλήνου ὑπάρχει καὶ ἡ ἀσθένεια τοῦ βασιλοπαιδὸς Γεωργίου, οὗ τὴν ἀνάρρωσιν, παθόντος ἡμφλουέντσαν, εὐχεται τὸ ἑλληνικόν.